

[N. P. Andreasen.]

vil blive større Tab gennem Forbeholdsrätten end ved den Udskrivning, vi har haft i Aar.

Jeg vil da haabe, at det ved denne Lovs Udførelse vil vise sig, at der tages et rimeligt Hensyn til Befolkningens Behov, og at Loven, som det ogsaa er sagt fra anden Side, maa blive mødt fra alle Sider med den Forstaaelse, der er nødvendig i en Tid som denne, saaledes at den kan virke helt og fuldt efter sin Bestemmelse. Jeg anbefaler Lovforslaget til Fremme.

Jens Thomsen: Der er sikkert fuld Enighed om, at Befolkningens Forbrug af Mel og Gryn skal sikres paa Forhaand — der er ikke een Landmand, der har et andet Syn paa dette Spørgsmaal —, men at Bryggerier og Spritfabrikker skal sikres Korn før Landmandens Bedrift, finder jeg i hvert Fald uforvarsomt. Produktionen af Mælk, Kød og Flæsk er en Livsbetingelse for Befolkningen, men Øl og Spiritus til Drikkebrug er Luksusartikler, og det bør dog ikke være saaledes, at Luksusartikler gaar forud for Livsfornødenheder.

Sidste Sommer udstedte Landbrugsministeren et Cirkulære, der tvang alle Landmænd til at aflevere alt det Korn, der ikke skulde bruges til Besætningerne, før en fastsat Dato, og der blev dengang sendt Folk rundt for at føre Kontrol med, at der i de enkelte Bedrifter ikke var mere Korn end højest nødvendigt. Kornet skulde afleveres til den gamle Maksimalpris, der var ca. Halvdelen af den nye, og der blev gaaet strengt til Værks. En Landmand, der havde nægtet at aflevere 10 Tdr. Korn, blev idømt Straf ved Retten. Jeg skulde ikke sige noget til dette, hvis det var nødvendigt, men samtidig med, at Ministeren fratog Landmændene deres Korn, der skulde bruges til livsvigtige Produkter, Mælk, Kød og Flæsk, saa vi det Særsyn, at Bryggerierne og Spritfabrikkerne, som laa med i Tusindvis af Tønder Korn — efter Sigende 30 000 t —, som var indkøbt til de smaa Priser og beregnet til et Luksusforbrug, ikke skulde aflevere een Tønde Korn. Ministerens Afgørelse var fuldstændig urimelig. Produktionen af Luksusartikler bør komme i anden Række, efter Produktionen af Levnedsmidler. Landbrugsministeren har jo ofte sagt, at Landbruget har Monopol paa Svineproduktion, men sidste Sommer blev der tildelt Bykommunerne Korn til Svinefoder, medens Landmænd, der var tvunget til at tage Forbehold ved Kornafleveringen, ikke kunde faa Lov til at tilbageholde eet

eneste Pund Korn til deres Svinebesætning. Jeg synes ikke, at saadanne Forhold er rimelige. Sprit kan laves af Kartofler og Sukkerroer, og der kan avles dobbelt saa mange Foderenheder pr. Tønde Land af disse Afgrøder, som der kan af Korn, og derfor er det efter min Mening uansvarligt at anvende Korn til Sprit og Øl i en Tid som denne.

Det foreliggende Forslag nedskærer Korntildelingen til Kreaturer med en Tønde Korn pr. voksent Kreatur. Det er efter min Mening forkert. Det har dog større samfundsmæssig Værdi at opretholde den gamle Tildeling med 4 Tdr. Korn pr. Kreatur end at anvende Kornet til Luksusforbrug, og det gør man, naar man tager den ene Tønde Korn pr. Kreatur fra Landmændene og reserverer den for Bryggerierne.

Det store Kvantum, der skal udskrives til Anvendelse som Tillægskorn, kunde maa- ske ogsaa begrænses noget, naar man erindrer Handelen med Kornkort.

Jeg vil henstille til Landbrugsministeren at ændre det foreliggende Lovforslag, saa Landmændene faar Ret til at tilbageholde 4 Tdr. Korn pr. Kreatur ligesom sidste Aar. Ved at fratage dem den ene Tønde Korn formindsker man Produktionen af Smør, Kød eller Flæsk, og det er jo dog set fra et samfundsmæssigt Syn ganske uforvarsomt i en Tid som den, vi er inde i. Om vi til Gengæld skulde blive nødt til at drikke mindre eller tyndere Øl, var ikke nogen stor Ulykke. Jeg har i hvert Fald ikke set nogen, der har taget Skade af at drikke Vand.

Med Hensyn til Efterbetalingen af 10 Kr. pr. Tønde Korn af $\frac{1}{8}$ af den fulde Kornlevering vil jeg henstille til Ministeren at ændre det foreliggende Forslag, saaledes at der gives Efterbetaling for den Del af Leveringen, der ligger over $\frac{7}{8}$ af den paalignede Levering. Det er urimeligt, at en Mand berøves hele sin Efterbetaling, fordi han paa Grund af Misvækst eller andre Aarsager maaske mangler nogle faa Tønder Korn i at kunne opfylde sin fulde Leveringspligt. Hvis Loven fastsætter den Bestemmelse, at naar en Mand har afleveret $\frac{7}{8}$ af den samlede Paaligning, saa faar han Efterbetaling for Resten, saa udelukker man derigennem en tilfældig Uretfærdighed mod maaske mange Mennesker.

Fritagelsen for Aflevering af Korn i Forhold til Skovskyld finder jeg er rigtig, men jeg finder det meget paafaldende, at Fritagelsen kun rækker til de store Godser. De almindelige Bøndergaarde, der har en stor Skov, maa vedblivende aflevere Korn